Partea introductivă
Dosarul nr.2-7955/2023
2-23058179-12-2-21042023-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

28 august 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Antonina Sicorschii

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria com. ***** către ***** cu privire la încasarea prejudiciului material,

Partea descriptivă

c o n s t a t ă:

La 21 aprilie 2023, Primăria com. ***** a depus cerere de chemare în judecată către ***** cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea cererii a indicat că, în fapt, la 15 februarie 2023, a fost adoptată Decizia Consiliului comunal ***** nr. 1/7 din 15 februarie 2023 „Cu privire la examinarea Prescripției cu nr. 25-09-12/2513 din 14 decembrie 2022 și aprobarea planului de măsuri, pentru lichidarea iregularităților constatate”, prin care s-a împuternicit Primarul comunei ***** să recupereze prejudiciul material cauzat bugetului public local al APL *****, constatat în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Primăria comunei *****.

A susținut că, potrivit Prescripției sus-menționate, contrar prevederilor: art. 24 și pct. 17 din Nota la Anexa nr. 7 din Legea privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270 din 23.11.2018, art. 8 alin. (2^1) și 30 alin. (3) din Legea privind sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355-XVI din 23.12.2005, art. 9 alin. (3) din Legea privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nr. 48 din 04.07.2008, pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12.12.2018, pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, pct. 5 din Regulamentul-cadru cu privire la modul de stabilire a sporului pentru performanță personalului din unitățile bugetare, aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr.1231 din 12.12.2018, Regulamentului cu privire la evaluarea condițiilor de muncă la locurile de muncă și modul de aplicare a listelor ramurale de lucrări pentru care pot fi stabilite sporuri de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1335 din 10.10.2022, Hotărârii Guvernului nr. 152 din 19.02.2004 cu privire la cuantumul sporului de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile și Hotărârii Guvernului nr. 1487 din 31.12.2004 cu privire la aprobarea Listei-tip a lucrărilor și locurilor de muncă cu condiții grele și deosebit de grele, vătămătoare și deosebit de vătămătoare pentru care salariaților li se stabilesc sporuri de compensare, pe perioada 2016-2020, deținând funcția de Specialist-principal al Primăriei comunei *****, reclamanta a încasat sporuri pentru condiții nocive, în mărime de 5079,73 lei, contrar legii, prejudiciu cauzat bugetului local al comunei *****, fapt constatat în Raportul privind rezultatele inspectării financiare complexe efectuată la Primăria com. *****, mun. Chișinău, de către Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor.

Totodată, în Lista-tip a lucrărilor și locurilor de muncă cu condiții grele și deosebit de grele, vătămătoare și deosebit de vătămătoare, pentru care salariaților li se stabilesc sporuri de compensare, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1487 din 31.12.2004, nu sunt reflectate lucrările și locurile de muncă ale salariaților care lucrează cu calculatoarele, lucrările și locul de muncă al reclamatei, pentru care pârâta a încasat sporuri de compensare pentru munca prestată în condiții nocive.

A menționat că, potrivit pct. II al Prescripției cu nr. 25-09-12/2513 din 14 decembrie 2022, se cere recuperarea sporurilor încasate cu încălcarea legislației în vigoare și restituirea prejudiciului material cauzat bugetului public local al comunei *****.

Pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă, înainte de a depune cererea de chemare în judecată, Primăria ***** s-a adresat cu o Somație, privind recuperarea prejudiciului material cauzat în mod benevol, pe cale extrajudiciară, însă solicitările de recuperarea benevolă, nu s-au soldat cu succes, de aceia Primăria *****, reprezentată de Primarul interimar, este nevoită să se adreseze cu prezenta acțiune civilă în instanța de judecată.

Prejudiciul reprezintă o modificare a patrimoniului angajatorului și constă în diminuarea activului sau în creșterea pasivului patrimonial.

A susținut că, prejudiciul material cauzat angajatorului de către salariat constă în încasarea contrar Legii, din contul bugetului public local sub formă de sporuri pentru condiții nocive a sumei de 5079,73 lei, pe perioada 2016-2020, pârâta deținând funcția de Specialist-principal al Primăriei comunei *****.

Potrivit art. 327 alin. (1) din Codul muncii al Republicii Moldova, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul), care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau

moral celeilalte părți, repară acest prejudiciu conform prevederilor legislației muncii.

Conform art. 328 alin. (1) din Codul muncii al Republicii Moldova, partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părți în urma acțiunii sau inacțiunii sale ilegale și culpabile, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Potrivit art. 333 alin. (1) din Codul muncii al Republicii Moldova, salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Având în vedere că mărimea prejudiciul material este constatat de Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, Consiliul comunal *****, prin decizia nr. 1/7 din 15 februarie 2023, a aprobat planul de măsuri pentru recuperarea prejudiciilor materiale cauzate bugetului APL *****, inclusiv cu depunerea unei acțiuni civile de reparare a prejudiciului material cauzat, astfel, partea-reclamantă solicită să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă, cu încasarea prejudiciului material cauzat în mărime de 5079,73 lei și încasarea cheltuielilor de judecată legate de judecarea cauzei.

La 05 iunie 2024, partea-reclamantă, Primăria com. *****, a depus cerere de concretizare, prin care și-a concretizat temeiul acțiunii, prin invocarea îmbogățirii fără justă cauză, în temeiul art. 1979 alin. (1) din Codul civil, susținând că, partea-pârâtă prin obținerea sumei sporurilor nejustificate din bugetul local al ARL ***** a dezavantajat partea-reclamantă în lipsa temeiului juridic, prin urmare, pârâta este obligată să restituie persoanei dezavantajate ceea ce a primit – suma sporurilor încasate nejustificat în mărime de 5079,73 lei, astfel, prin cererea de concretizare a temeiului acțiunii solicitând încasarea de la pârâta ***** în beneficiul bugetului local al ARL *****, suma de 5079,73 lei cu titlu de prejudiciu material (f. d. 118-120).

Poziția participanților la proces în ședința de judecată

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Primăria com. *****, Grozav Sergiu, împuternicit în baza procurii nr. 2 din 18 martie 2024, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

Pârâta *****, în ședința de judecată, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentantul părții-pârâte *****, avocatul ***** Sorin, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Motivarea

Audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia cerințelor invocate în cererea de chemare în judecată, studiind materialele cauzei în raport cu

argumentele invocate de către părțile implicate în proces, instanța de judecată conchide că acțiunea este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Art. 241 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede expres că, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de reclamant şi pârât.

În ședința de judecată s-a stabilit că, prin dispoziția Primăriei comunei *****, nr. 53 din 02 iunie 2017, pârâta ***** a fost angajată în funcția de specialist (inginer cadastral) la Primăria comunei *****, începând cu data de 02 iunie 2017 (f. d. 13).

La fel, s-a stabilit că, Inspecția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a efectuat inspectarea financiară complexă la Primăria com. *****, mun. Chișinău, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2016 – 31 martie 2021.

Astfel, a fost întocmit Raportul privind rezultatele inspectării financiare complexe efectuată la Primăria com. *****, mun. Chișinău din 11 iunie 2021 (f. d. 9-14).

Conform Raportului privind rezultatele inspectării financiare complexe efectuată la Primăria com. *****, mun. Chișinău din 11 iunie 2021, pe perioada supusă inspectării, 24 de angajați din cadrul Primăriei com. ***** au beneficiat de sporuri de compensare pentru munca prestată în condiții nefavorabile (lucrul la calculator), având ca bază dispozițiile de instruire a comisiei de evaluare a condițiilor de muncă în Primăria com. ***** nr. 16-d din 16 februarie 2016 și nr. 41-d din 01 iulie 2019, procesele-verbale ale comisiei nr. 1 din 17 februarie 2016 și din 01 iulie 2017, și fișele condițiilor de muncă, întocmite de către comisie.

La fel, potrivit raportului, suma totală a beneficiarilor de sporuri de compensare pentru munca prestată în condițiile nefavorabile, calculate și achitate contrar prevederilor legale constituie suma de 98239,34 lei, contribuțiile la bugetul asigurărilor sociale de stat obligatorii și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 27015,82 lei.

Conform Prescripției nr. 25-09-12/2513 din 14 decembrie 2022 cu privire la lichidarea iregularităților constatate în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Primăria com. *****, mun. Chișinău, emisă de Inspecția Financiară, s-a cerut repetat Primăriei com. ***** executarea integrală a Prescripției nr. 25-09-12/850 din 15 iunie 2021, prin recuperarea: primelor, suplimentelor și sporurilor nejustificate în sumă de 177,9 mii lei; cheltuielilor sub formă de contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat obligatorii și prime de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 48,9 mii lei (f. d. 7-8).

Prin decizia Consiliului comunal ***** din 15 februarie 2023 „Cu privire la examinarea Prescripției cu nr. 25-09-12/2513 din 14 decembrie 2022 și aprobarea planului de măsuri, pentru lichidarea iregularităților constatate a fost împuternicit primarul comunei ***** să recupereze prejudiciul material cauzat bugetului public local al APL *****, constatat în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Primăria comunei ***** (f. d. 14).

Potrivit registrului beneficiarilor de sporuri pentru condiții speciale nocive, pârâtei *****, în calitate sa de specialist principal i s-a cuvenit în perioada 2017-2020, un spor în sumă totală de 5079,73 lei (f. d. 15).

La 16 martie 2023, Primăria com. ***** a remis în adresa pârâtei ***** somația cu privire la repararea prejudiciului material (f. d. 16-17).

Așadar, în speță, se atestă că, Primăria com. ***** a înaintat o acțiune cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 5079,73 lei, constatat în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Primăria com. *****, mun. Chișinău, emisă de Inspecția Financiară.

Prin urmare, în privința pretențiilor invocate în acțiune, instanța subliniază că, în cadrul pregătirii cauzei către dezbateri judiciare, partea-pârâtă a depus cerere în conținutul căreia a ridicat excepția de tardivitate și a solicitat aplicarea prevederilor art. 186^{1} din Codul de procedură civilă, iar prin încheierea protocolară din 05 iunie

2024, instanța de judecată considerând că este prematur de a se expune în privința excepției de tardivitate la acea etapă a procesului, deoarece atinge aspecte legate de fondul cauzei, a dispus examinarea excepției de tardivitate odată cu examinarea fondului cauzei, motiv pentru care aspectul privitor la termenul de prescripție este analizat în cadrul examinării fondului cauzei. Or, în contextul examinării cererii privind excepția de tardivitate, instanța de judecată menționează că invocarea excepției de tardivitate nu reprezintă o obiecție material juridică, ci o excepție procesuală, care reprezintă un mijloc procedural prin care, în condițiile legii, partea interesată, invocă, în cadrul procesului civil și fără a pune în discuție fondul cauzei. De alt fel, excepția tardivității este o excepție de procedură şi peremptorie, iar în funcție de caracterul imperativ sau dispozitiv al normei încălcate, este o excepție absolută sau relativă.

Deci, în susținerea cererii privind ridicarea excepției de tardivitate, partea-pârâtă a indicat că în condiția în care de către reclamantă se pretinde că prin achitarea nejustificată a sporurilor a fost cauzat un prejudiciu, apoi acest prejudiciu a fost cauzat conștient de către angajator, lunar, la data achitării lui, în perioada anilor 2016-2020, iar termenul de prescripție de înaintare a acțiunii urmează a fi calculat din data survenirii prejudiciului, adică din data achitării sporurilor, la salariu. Pe când cererea de chemare în judecată, în prezenta speță, a fost înaintată abia în data de 21 aprilie 2023, adică peste termenul de 3 ani, stabilit prin lege.

Conform art. 395 alin. (1) și (2) din Codul civil, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Verificând argumentele cererii privind ridicarea excepției de tardivitate prin prisma prevederilor legale pre-citate, instanța de judecată reține că, în speță, prejudiciul material solicitat spre încasare de la partea-pârâtă a fost constatat urmare a inspectării financiare tematice efectuate la Primăria com. *****, mun. Chișinău, iar prin prescripția nr. 25-09-12/2513 din 14 decembrie 2022, în scopul lichidării iregularităților constatate, s-a cerut repetat recuperarea prejudiciului material cauzat bugetului public local al APL *****.

Având în vedere aspectele expuse, instanța de judecată reține ca neîntemeiate alegațiile pârâtei *****, precum că cererea de chemare în judecată este depusă cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă și va respinge cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, or, dreptul la acțiune în prezenta speță s-a născut la 11 iunie 2021 – data întocmirii Raportului privind rezultatele inspectării financiare complexe efectuată la Primăria com. Treușeni, iar acțiunea fiind depusă la 21 aprilie 2023, se consideră depusă în interiorul termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 391 alin. (1) din Codul civil.

Așadar, după cum s-a reținut anterior, Primăria com. ***** a înaintat o acțiune cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 5079,73 lei,

constatat în rezultatul inspectării financiare tematice efectuate la Primăria com. *****, mun. Chișinău, emisă de Inspecția Financiară.

Astfel, Primăria comunei ***** şi-a întemeiat acțiunea privind încasarea sumei de 5079,73 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat bugetului public local pe prevederile art. 327 alin.(1), art. 328 alin.(1), art.333 alin.(1) din Codul muncii.

Ulterior, la 05 iunie 2024, partea-reclamantă, și-a modificat temeiul acțiunii, prin cererea de concretizare a temeiului juridic al acțiunii depuse, invocând îmbogățirea fără justă cauză, în temeiul art. 1389 alin. (1) din Codul civil, în redacția de până la 01.03.2019, și art. 1979 alin. (1) din Codul civil, în redacția din 01.03.2019, prin care a susținut că, partea-pârâtă prin obținerea sumei sporurilor nejustificate din bugetul local al ARL ***** a dezavantajat partea-reclamantă în lipsa temeiului juridic, prin urmare, pârâta este obligată să restituie persoanei dezavantajate ceea ce a primit – suma sporurilor încasate nejustificat în mărime de 5079,73 lei.

Din acest punct de vedere, instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate. Astfel, determinarea de către instanţa de judecată a circumstanţelor cazului pornesc de la pretenţiile înaintate, iar acest fapt prezumă nu altceva decât faptul determinării limitelor acţiunii, adică precizarea obiectului acesteia.

La fel, și la precizarea legii care urmează a fi aplicată, precum şi la determinarea raporturilor juridice dintre părţi se i-a în considerație cumulul de date: obiectul şi temeiurile acţiunii, obiecţiile pârâtului, alte circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Deci, reieșind din prevederile art. 185 din Codul de procedură civilă, judecătorul/instanța de judecată, cu ajutorul obiectului şi a motivelor de fapt, urmează să facă încadrarea, nefiind necesară indicarea de către reclamant a anumitor texte din lege, pe care se întemeiază cererea, ci fiind suficient să se arate că cererea are temeiul juridic într-o normă din legislaţia în vigoare.

Prin urmare, din analiza lucrărilor din dosar, cât și din declarațiile participanților la proces, instanța de judecată atestă că raporturile juridice dintre părți nu sunt guvernate de prevederile legale ce reglementează îmbogățirea fără just temei, or, sunt raporturi de muncă ce sunt guvernate de legislația muncii în privința cărora instanța de judecată se va expune *infra*.

Pornind de la această situație de fapt și de drept, instanța reține că potrivit art. 327 alin. (1) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale

de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor acestui cod și altor acte normative.

La fel, conform art. 328 alin. (1) din Codul muncii, partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părți în urma acțiunii sau inacțiunii sale ilegale și culpabile, dacă acest cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

În acord cu art. 333 alin. (1) din Codul muncii, salariatul este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului, dacă acest cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Reieșind din normele citate, instanța reține că răspunderea materială a salariatului constă în neexecutarea obligației de muncă; executarea defectuoasă a obligației de muncă; întârzierea executării obligației de muncă dacă prin aceasta a fost cauzat un prejudiciu angajatorului.

Din suportul probator al cauzei nu rezultă că pârâta *****, exercitând obligațiile sale de muncă, a cauzat un prejudiciu material angajatorului, iar faptul că pârâtei *****, în calitatea sa specialist principal, i s-a cuvenit în perioada 2017-2020, un spor în sumă totală de 5079,73 lei nu constituie o dovadă a faptului ilicit şi a vinovăției din partea acesteia.

Mai mult ca atât, potrivit art.148 alin. (1) din Codul muncii, reţinerile din salariu se pot face numai în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative.

Potrivit art.148 alin. (2) din Codul muncii, reţinerile din salariu pentru achitarea datoriilor salariaţilor faţă de angajator se pot face în baza ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîâii) acestuia: a) pentru restituirea avansului eliberat în contul salariului; b) pentru restituirea sumelor plătite în plus în urma unor greşeli de calcul; c) pentru acoperirea avansului necheltuit şi nerestituit la timp, eliberat pentru deplasare în interes de serviciu sau transferare într-o altă localitate ori pentru necesităţi gospodăreşti, dacă salariatul nu contestă temeiul şi cuantumul reţinerilor; d) pentru repararea prejudiciului material cauzat unităţii din vina salariatului (art.338).

Conform art.148 alin. (5) din Codul muncii prevede că salariul plătit în plus salariatului de către angajator (inclusiv în cazul aplicării greşite a legislaţiei în vigoare) nu poate fi urmărit, cu excepţia cazurilor unei greşeli de calcul.

Prin urmare, nu poate fi dispusă încasarea sumei de 5079,73 lei achitată pârâtei *****, or, această sumă a fost dobândită în mod legal, în virtutea raporturilor de muncă între părțile în litigiu.

Cu referire la argumentul părții-reclamante că temei de înaintare a acţiunii a fost rezultatul controlului efectuat de Inspecția financiară, se reţine că activitatea Inspecției Financiare este reglementată de Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Inspecţiei financiară din subordinea Ministerului Finanţelor aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr. 1026 din 02.11.2010 (în vigoare la data întocmirii actelor de control).

Respectiv instanța de judecată relevă că atât Regulamentul numit, cât și Legea finanțelor publice și responsabilității financiare nu prevăd careva mecanisme de recuperare a sumelor achitate cu titlu de salariu persoanelor fizice.

Art. 80 din Legea finanțelor publice și responsabilității financiare prevede doar mecanismele de încasare a sumelor achitate cu titlu de avans, împrumut, ajutor, etc., nefăcând referire la posibilitatea recuperării salariului achitat.

În același timp, Codul muncii interzice urmărirea salariului plătit, stabilind că salariul plătit în plus salariatului de către angajator (inclusiv în cazul aplicării greşite a legislației în vigoare) nu poate fi urmărit, cu excepția cazurilor unei greşeli de calcul.

Suplimentar, se reține că în speța dedusă judecății, reclamantul angajator, a constatat greșeală sa doar după efectuarea Controlului de către Inspecția Financiară.

Așa fiind, angajatorul nu are dreptul legal de a solicita în anul 2023 restituirea sumelor plătite angajatei ***** pentru plățile salariale efectuate pe perioada 2016-2019 și care reiese din Raportul Inspecției Financiare.

Deci, având în vedere aspectele reținute în raport cu probele administrate, instanţa de judecată conchide că, cererea înaintată de Primăria comunei ***** către ***** cu privire la încasarea sumei de 5079,73 lei necesită a fi respinsă, întrucât nu-şi regăseşte suportul în legislaţia care guvernează raportul juridic litigios de la caz.

În același timp, instanța consideră relevantă speței și practica CtEDO, în cauza *Čakarević contra Croației*, în care Curtea a constatat că: „este culpa autorităților care din greșeală i-au plătit îndemnizația aproape 3 ani, buna-credință a reclamantei în primirea prestațiilor de șomaj în litigiu nu este contestată”.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al RM, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Primăria com. ***** către ***** cu privire la încasarea prejudiciului material.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,

judecătorul Svetlana Cușnir